

18.11.2022

**Ομιλία του προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, Αλέξη Τσίπρα, στη
συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του κόμματος**

Συντρόφισσες και σύντροφοι, αποφάσισα σήμερα να συγκαλέσω την Κοινοβουλευτική μας Ομάδα γιατί η Δημοκρατία, που με τόσες θυσίες και αγώνες αποκαταστάθηκε στη χώρα, είναι σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Βουλιάζει μέσα στον ζόφο και στην παρακμή ενός σκανδάλου που πλήττει τον πυρήνα της δημοκρατικής λειτουργίας του πολιτεύματος.

Αποφάσισα επίσης να συγκαλέσω τη Κοινοβουλευτική μας Ομάδα, γιατί η κοινωνία είναι σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Βυθίζεται και αποσυντίθεται από την ακρίβεια, την αισχροκέρδεια, από την τρομακτική όξυνση των ανισοτήτων. Και αυτή η κρισιμότητα των στιγμών για τη δημοκρατία και την κοινωνία πολλαπλασιάζει και τις δικές μας ευθύνες.

Ως το μεγάλο κόμμα της Αριστεράς και της δημοκρατικής παράταξης του τόπου, έχουμε σήμερα την ευθύνη και την υποχρέωση να βάλουμε ένα τέλος σε αυτή την παρακμή. Να συνεγείρουμε τους δημοκρατικούς πολίτες δείχνοντάς τους τη διέξοδο. Την ελπίδα για την προστασία της κοινωνίας και την έξοδο από το βούρκο για τη δημοκρατική αναγέννηση της πατρίδας μας.

Χρέος μας δεν είναι η αναμέτρηση με τους υβριστές. Ούτε η απάντηση στις χυδαιότητές τους. Χρέος μας πρώτιστο είναι η αναμέτρηση με τις τρομακτικές δυσκολίες που αφήνει η ισοπεδωτική πολιτική τους. Χρέος μας είναι να βρούμε ρεαλιστικές λύσεις στα οξυμένα προβλήματα που αφήνουν πίσω τους, αλλά και να οργανώσουμε την αντίσταση στο καθεστώς του ζόφου και της υπονόμευσης της δημοκρατίας. Και την αλληλεγγύη που στις δύσκολες ώρες είναι αυτή που κρατά την κοινωνία όρθια. Και βεβαίως χρέος μας είναι να κάνουμε ό,τι περνά από το χέρι μας για να φέρουμε όσο πιο γρήγορα γίνεται την αλλαγή που απαιτούν οι καιροί.

Αγαπητοί σύντροφοι και αγαπητές συντρόφισσες, χθες συμπληρώθηκαν 49 χρόνια από τη μέρα-σύμβολο για την αναγέννηση της σύγχρονης Ελληνικής Δημοκρατίας.

Και η μαζική συμμετοχή στις εκδηλώσεις μνήμης σε όλη τη χώρα από πολίτες κάθε ηλικίας, φανερώνει ότι στη συλλογική συνείδηση του λαού μας -παρά τις προσπάθειες που έκαναν λογής αναθεωρητές της ιστορίας και η γνωστή ομάδα αναλήθειας της ΝΔ τα τελευταία χρόνια- στη συλλογική συνείδηση της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού είναι εγγεγραμμένο βαθιά ότι η δημοκρατία στον τόπο μας δεν μας χαρίστηκε, αλλά κερδήθηκε με αγώνες. Όποιος λοιπόν αυτό το υποτιμά και

διαβάσει, όποιος διαβάσει όπως τον βολεύει διάφορες μετρήσεις της κοινής γνώμης, πλανάται. Και πολύ σύντομα αυτό θα το διαπιστώσει.

Σε αυτές τις πέντε δεκαετίες από την αποκατάσταση της 3^{ης} Ελληνικής Δημοκρατίας, στο τιμόνι της χώρας βρέθηκαν πολλές κυβερνήσεις. Καμία όμως -όσο και αν συμφωνεί ή διαφωνεί κάποιος πολιτικά- δεν κυβέρνησε με τόσο περιφρόνηση απέναντι όχι μόνο στους πολίτες, αλλά και απέναντι στο ίδιο το πολίτευμα.

Όταν πριν κάποιους μήνες από αυτό εδώ το Βήμα είχα αναφερθεί για τη «χειρότερη κυβέρνηση της μεταπολίτευσης», κάποιιο έσπευσαν να μιλήσουν για υπερβολές. Σήμερα λοιπόν, μέσα στον ζόφο των αποκαλύψεων για το δίκτυο υποκλοπών Μητσοτάκη, θέλω απέναντι στην Κοινοβουλευτική Ομάδα να κάνω την αυτοκριτική μου. Ήταν πολύ ελαφρύς εκείνος ο χαρακτηρισμός. Διότι το βασικό θέμα της κυβέρνησης Μητσοτάκη δεν είναι αν είναι κακή ή χειρότερη, αλλά ότι αποδείχτηκε επικίνδυνη. Επικίνδυνη για την ίδια τη δημοκρατία.

Επιχείρησε να στήσει ένα καθεστώς. Ένα καθεστώς που υπονομεύει το δημόσιο συμφέρον και γι' αυτό είναι επικίνδυνο. Επικίνδυνο για την κοινωνία, για τα ανθρώπινα και δημοκρατικά δικαιώματα, για την ίδια τη ζωή κάθε οικογένειας και κάθε πολίτη. Και εύχομαι να μην αποδειχτεί επικίνδυνο και για την εθνική μας ασφάλεια.

Θέλω σήμερα να είμαι ξεκάθαρος. Οι παρακολουθήσεις δεν είναι για τον κ. Μητσοτάκη ένα ατύχημα. Είναι μέθοδος διακυβέρνησης. Είναι η μέθοδος της διασφάλισης εξουσίας μέσω της συγκέντρωσης κρίσιμων πληροφοριών. Από όλους, μα πρωτίστως από τους ανθρώπους γύρω του για να εξασφαλίζει τη σιωπή και την ανοχή τους, που γίνεται βεβαίως και συνενοχή.

Την ανοχή τους πάνω από όλα στις καθεστωτικές πρακτικές. Στη πειρατεία σε βάρος του κράτους και των δημόσιων ταμείων. Στις εκτεταμένες πρακτικές λεηλασίας τόσο του δημόσιου πλούτου με τα περίφημα golden boys που εφορμούν ως γαλάζιες ακρίδες στο δημόσιο, όσο όμως και με τα γαλάζια κοράκια, που εφορμούν στην περιουσία και στο βίος των δανειοληπτών, των νοικοκυριών, όπως ο μέχρι χθες βουλευτής Γρεβενών της ΝΔ, ο κ. Πάτσης, που αγόρασε κόκκινα δάνεια στο 1/12 της αξίας προκειμένου να κερδοσκοπήσει, να κερδίσει δηλαδή με τη δυνατότητα που είχε να εφορμά, όπως είπα πριν, σαν το κοράκι απέναντι στις περιουσίες των πολιτών.

Όλες αυτές οι πρακτικές δεν αποτελούν έναν στιγμιαίο αυταρχικό εκτροχιασμό του αλαζόνα κ. Μητσοτάκη. Δεν αποτελούν μεμονωμένα περιστατικά, δεν είναι μια αβλεψία ή ένα πρόβλημα ελλείμματος των θεσμών. Έτσι επιχειρούν να το παρουσιάσουν. Αλλά θα έλεγα ότι όλα αυτά ορίζουν έναν συγκεκριμένο τρόπο άσκησης της εξουσίας. Με δυο λόγια, πρόκειται για άθλια μέσα προκειμένου να επιβληθεί μια άθλια πολιτική. Μια πολιτική άδικη, μια πολιτική που γεννά ανισότητες, μια πολιτική που μετατρέπει τους μεσαίους σε φτωχούς, κάνει τους φτωχούς ακόμη φτωχότερους, αλλά κάνει και τους ισχυρούς ακόμη ισχυρότερους.

Από την πρώτη στιγμή είχαμε επισημάνει ότι οι υποθέσεις Κουκάκη και Ανδρουλάκη αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου. Ομολογώ όμως ότι δεν είχαμε ούτε εμείς διανοηθεί, πόσο βάθος, πόση έκταση και πόση –επιτρέψτε μου την έκφραση– σαπίλα έκρυβε αυτή η υπόθεση. Δεν μπορούσαμε ούτε εμείς να φανταστούμε πώς γίνεται ένας πρωθυπουργός μιας ευρωπαϊκής χώρας να μη νιώθει τον παραμικρό

δισταγμό να καταλύει κάθε έννοια νομιμότητας και να ξεπερνάει κάθε όριο αυθαιρεσίας.

Και σήμερα, που οι πολίτες βλέπουν μπροστά στα μάτια τους όλο το εύρος αυτού του καθεστώτος, μας φαντάζει και σήμερα ακατανόητο πώς είναι δυνατόν η δημοκρατία μας να μην έχει άμυνες αυτοπροστασίας και το πολιτικό μας σύστημα στοιχειώδες ανάστημα αξιοπρέπειας.

Αλήθεια, ποιος πρωθυπουργός και σε ποια χώρα του δυτικού κόσμου θα μπορούσε να σταθεί έστω και ένα λεπτό παραπάνω στη θέση του, όταν βγαίνουν στο φως όλες αυτές οι αποκαλύψεις;

Και αλήθεια, ποιος δεν θα ένιωθε την ηθική υποχρέωση απέναντι στο πολίτευμα, απέναντι στους πολίτες, αλλά απέναντι και στη ίδια την παράταξή του, από τη στιγμή που δεν έχει να δώσει πειστικές απαντήσεις, να παραιτηθεί και να αφήσει τη χώρα να επουλώσει τις πληγές της, αντί να κρύβεται και να χυδαιολογεί, εκβιάζοντας και εξαναγκάζοντας τους υπουργούς του να κάθονται στη πρώτη γραμμή – αυτούς που παρακολουθεί - και να τον χειροκροτούν.

Σήμερα, αν η κοινοβουλευτική μας δημοκρατία λειτουργούσε υπό κανονικές συνθήκες, σε αυτή εδώ την αίθουσα δεν θα διεξάγονταν η συνεδρίαση της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά μια ουσιαστική κοινοβουλευτική διαδικασία στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου, που έχει η υποχρέωση ο Πρωθυπουργός να παρίσταται για να ελέγχεται, γιατί αυτό είναι δημοκρατία: Ο ζωντανός διάλογος και ο έλεγχος.

Αλλά ο κ. Μητσοτάκης κρύβεται για τρεις συνεχόμενες Παρασκευές. Όπως κρύφτηκε και από την Εξεταστική Επιτροπή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου. Και διερωτώμαι για άλλη μια φορά και απέναντί σας: Έχετε δει ποτέ εσείς κανέναν αθώο να κρύβεται; Μόνο οι ένοχοι κρύβονται. Κρύβεται, επικαλείται το απόρρητο και απειλεί όποιον μιλήσει με ποινές φυλάκισης.

Και σήμερα κρύφτηκε πάλι. Γιατί αν ήταν εδώ, θα τον καλούσα να απαντήσει σε ένα και μόνο απλό ερώτημα: Αφού μας λες ότι η ΕΥΠ δεν έχει σχέση με το παράνομο λογισμικό Predator, πες μας αν η ΕΥΠ, που έχεις υπό την εποπτεία σου, παρακολουθούσε, όπως συνέβη με τον Ανδρουλάκη και τον Κουκάκη, και υπουργούς σου.

Και κυρίως, αφού μόνο εσύ έχεις τη δυνατότητα, γιατί δε ζητάς από τα μέλη της κυβέρνησής σου που παρουσιάζονται στις λίστες του predator, να ζητήσουν από την ΑΔΑΕ να διεξάγει έλεγχο στους παρόχους, στους τηλεπικοινωνιακούς παρόχους, στις εταιρείες λοιπόν που κάνανε τις επισυνδέσεις, για να μάθουμε εάν ήταν υπό παρακολούθηση ή όχι από την ΕΥΠ. Αν δηλαδή με διαταγή Κοντολέοντα και την υπογραφή της ανέλεγκτου κρίσεως εισαγγελέως κ. Βλάχου, ήταν μέλη της κυβέρνησης υπό παρακολούθηση.

Υπάρχουν τα στοιχεία. Και ο μόνος που έχει τη δυνατότητα να τα αποκαλύψει είναι ο πρωθυπουργός που κρύβεται. Είναι πολύ απλό. Επειδή όμως γνωρίζει ότι δεν είναι αθώος, γι' αυτό κρύβεται. Επειδή γνωρίζει ακριβώς ότι υπάρχουν τα αποδεικτικά στοιχεία, γι' αυτό κρύβεται.

Και ταυτόχρονα βέβαια ηγείται της επιχείρησης συγκάλυψης και της χυδαίας επίθεσης, της ελεεινολογίας απέναντι στους πολιτικούς του αντιπάλους, με βασικό επιχείρημα ότι δεν ήξερε ο ίδιος τι έκανε ο ανιψιός του. Δηλαδή ότι είναι ένας

ανεπαρκής, μειωμένου καταλογισμού πρωθυπουργός. Προτιμά να λείπει δημόσια ότι είναι ανεπαρκής παρά να παραδεχτεί ότι είναι αδίστακτος. Εμείς του απαντάμε ότι είναι κάτι χειρότερο από ανεπαρκής και αδίστακτος: Είναι επικίνδυνος. Επικίνδυνος για τη δημοκρατία.

Και προσέξτε: είναι επικίνδυνος όχι μόνο για όσα έκανε, αλλά κυρίως γιατί σε αυτή την κρίσιμη καμπή αντί να αναλάβει τις ευθύνες που του αναλογούν, επιλέγει την αντεπίθεση με παραληρήματα διχασμού και πατριδοκαπηλίας. Το απόλυτα προβλέψιμο, θα έλεγα, καταφύγιο κάθε απελπισμένου.

Υπάρχει όμως κάτι στη φύση της επίθεσης του κ. Μητσοτάκη, σε όλα όσα είπε την προηγούμενη εβδομάδα, που μας προκαλεί επιπλέον προβληματισμό και βαθύτατο προβληματισμό. Επέλεξε να επιτεθεί, και μάλιστα σφοδρότατα, για τη θέση μας σχετικά με την ανάγκη ενίσχυσης της εθνικής αμυντικής βιομηχανίας της χώρας. Μια θέση που δεν είναι χθεσινή. Είναι γνωστή εδώ και χρόνια. Άρα απρόκλητα επέλεξε να επιτεθεί γι' αυτή τη θέση. Φάνηκε ότι τάχα τώρα τον τάραξε και όχι όλες όσες φορές την είχαμε διατυπώσει. Ποια είναι αυτή η θέση; Ότι δεν είναι δυνατόν μια χώρα που δαπανά με αποφάσεις μιας διαιτησίας, μέσα σε μια διαιτησία, 14 δις. για εξοπλιστικές δαπάνες, να μη βρίσκει ένα ευρώ από αυτές τις δαπάνες, μέσα από τις συμφωνίες που κάνει, για να ενισχύσει παράλληλα την εγχώρια εθνική πολεμική βιομηχανία. Είτε για συμπαραγωγή μέρους έργου, είτε για συντήρηση.

Και η αλήθεια είναι ότι όσες φορές στο παρελθόν και από αυτό εδώ το Βήμα και από συνεντεύξεις δημόσια διατυπώσαμε αυτή την αυτονόητη θέση, αυτή την αυτονόητη πατριωτική θέση και στάση, ουδείς τόλμησε να αντιλέξει, ούτε ο ίδιος ο κ. Μητσοτάκης τόλμησε να αντεπιτεθεί.

Αναρωτιέμαι άραγε προχθές τι ήταν αυτό που τον προκάλεσε; Το μόνο νέο στοιχείο που έχει προστεθεί στο τραπέζι τις τελευταίες ημέρες είναι ότι, στις αποκαλύψεις των ημερών, ανάμεσα στα θύματα των υποκλοπών βρίσκεται και ο καθ' ύλην αρμόδιος διευθυντής της Γενικής Διεύθυνσης Αμυντικών Εξοπλισμών και Επενδύσεων, αντιναύαρχος κ. Αλεξόπουλος.

Και αναρωτιέμαι τόσο εγώ όσο και ο κάθε πολίτης που παρακολουθεί εμβρόντητος τις αποκαλύψεις: Είναι άραγε στα αλήθεια ο διευθυντής εξοπλισμών υπό παρακολούθηση; Είναι σε θέση ο πρωθυπουργός, που κρύβεται, να το διαψεύσει δημόσια και καθαρά; Θα ζητήσει άραγε από την ΑΔΑΕ να μας διαφωτίσει αν και αυτόν τον παρακολουθούσε η ΕΥΠ του κ. Κοντολέωντα, που ήταν και είναι υπό την δική του πολιτική ευθύνη;

Προσέξτε, αυτά είναι κρίσιμα ερωτήματα. Διότι εδώ δεν πρόκειται για ένα ζήτημα κομματικής αντιπαράθεσης. Είναι ζητήματα εθνικής ασφάλειας. Και επειδή η χώρα έχει πληρώσει πάρα πολύ ακριβά στο παρελθόν τέτοιες ιστορίες, είναι υποχρέωση να δοθούν άμεσα συγκεκριμένες απαντήσεις.

Και για να είμαστε ξεκάθαροι με τον κ. Μητσοτάκη: Δεν θα τον ακολουθήσουμε σε αυτό τον κατήφορο εμείς. Το έλλειμμα δημοκρατίας στο εσωτερικό της χώρας δεν θα επιτρέψουμε να μετατραπεί και σε έλλειμμα εθνικό στο εξωτερικό.

Το πόσο ταλαιπωρείται η εξωτερική μας πολιτική από την ανασφάλειά του και την απόλυτη έλλειψη εμπιστοσύνης και συνεννόησης με τον υπουργό του, τον υπουργό των εξωτερικών, τον κ. Δένδια, το βλέπουμε να εξελίσσεται τις τελευταίες μέρες

δραματικά θα έλεγα στην Ανατολική Μεσόγειο, όπου δυστυχώς ακυρώνεται η εθνική στρατηγική μας δεκαετιών.

Ο EastMed ακυρώθηκε, το Όρουτς Ρέις έφτασε μέχρι έξω από τη Ρόδο χωρίς ευρωπαϊκές κυρώσεις, η Λιβύη συνάπτει τη μια παράνομη συμφωνία μετά την άλλη με την Τουρκία. Και οποιαδήποτε περιθώρια διείσδυσής μας στη χώρα αυτή, εξαφανίστηκαν χθες με μια ερασιτεχνικά προετοιμασμένη επίσκεψη του υπουργού Εξωτερικών.

Δεν θα επιτρέψουμε όμως αυτή η εικόνα διάλυσης να γενικευτεί. Δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να παίζει με τα εθνικά μας θέματα. Στο παραλήρημα του διχασμού δεν θα τον ακολουθήσουμε τον κ. Μητσοτάκη, όσο και να συκοφαντεί, όσο και να βγάζει ξανά από τα σεντούκια της προπαγάνδας του επαίσχυντους χαρακτηρισμούς για μειοδότες. Όσο και να προσπαθεί να επαναφέρει το διχαστικό αφήγημα, που τόσο πλήρωσε ο τόπος, για εθνικόφρονες και μη, ας γνωρίζει καλά και ας το γνωρίζουν όλοι, η αγάπη για την πατρίδα δεν ήταν ποτέ και δεν είναι και σήμερα, προνόμιο καμίας παράταξης. Και η Αριστερά και η προοδευτική παράταξη, επειδή σ' αυτήν αναφέρεται, έχει αποδείξει αυτή την αγάπη για την πατρίδα σε δύσκολες στιγμές της ιστορίας. Με ανείπωτες θυσίες και με αίμα, από τότε που οι ηγέτες της ζητούσαν να βγουν από τις φυλακές για να πολεμήσουν τον εχθρό.

Ας αφήσουν λοιπόν τα παιχνίδια του διχασμού και τις επιθέσεις εθνικοφροσύνης στην Αριστερά και τη δημοκρατική παράταξη. Και ας γνωρίζουν ότι σήμερα η ενότητα του ελληνικού λαού απέναντι στις τουρκικές προκλήσεις είναι ισχυρή και αδιαπέραστη. Κανένας δεν θα τη διαρρήξει. Κανένας δεν θα την υπονομεύσει. Κανένας Έλληνας και καμία Ελληνίδα δεν θα δεχτεί παιχνίδια με την εθνική ασφάλεια της χώρας στο όνομα οποιασδήποτε κομματικής ή προσωπικής επιδίωξης.

Συντρόφισσες και σύντροφοι, όπως είπα στην αρχή της ομιλίας μου, βρισκόμαστε σε έκτακτες συνθήκες. Και πρέπει να αναμετρηθούμε όλοι με αυτές. Και βεβαίως να αναμετρηθούμε και με τις ευθύνες μας. Όχι τις ευθύνες απέναντι στο κόμμα ή την παράταξη, αλλά πλέον τις ευθύνες, απέναντι στον τόπο και απέναντι στην ίδια τη δημοκρατία.

Οι πολίτες παρακολουθούν οργισμένοι και σοκαρισμένοι, αυτό το εύρος των αποκαλύψεων να ξεδιπλώνεται μπροστά στα μάτια τους. Αλλά ταυτόχρονα πολύ καλά γνωρίζουμε ότι είναι και απεγνωσμένοι από τη τρομακτική συρρίκνωση του εισοδήματός τους.

Ο αγρότης βλέπει το κόστος της παραγωγής να έχει υπερβεί τα όποια οφέλη, αφού τα προϊόντα, σύμφωνα μάλιστα και με έρευνα της Eurostat που είδε το φως της δημοσιότητας, έχουν πια απόκλιση από το χωράφι στο ράφι στην τιμή σχεδόν 300% κατά μέσο όρο. Μιλάμε για τρομακτική ψαλίδα.

Ή ένας αυτοκινητιστής, για παράδειγμα, βλέπει ότι με την τιμή που έχουν τα καύσιμα, δεν μπορεί να βγάλει το μήνα. Αλλά και απέναντι στον αγρότη και απέναντι στον αυτοκινητιστή η κυβέρνηση αρνείται να μειώσει τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης, γιατί λέει τι; Ότι δεν θα επωφεληθεί ο αγρότης, ή ο αυτοκινητιστής, αλλά αυτοί που έχουν Καγιέν. Αυτά είναι τα επιχειρήματά τους.

Οι συνταξιούχοι, επίσης, βλέπουν τους υπουργούς να του μιλάνε για καλάθια και μειώσεις, αλλά την ίδια ώρα φεύγοντας από τα ταμεία των σουπερμάρκετ

διαπιστώνουν ότι φεύγει η μισή σύνταξη μόνο για τα βασικά προϊόντα, τα βασικά αγαθά.

Τα νέα ζευγάρια ψάχνουν να βρουν και δεύτερη δουλειά για να καλύψουν τις αυξήσεις στο ρεύμα και τα ενοίκια διότι, πάλι σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, οι αυξήσεις στο ρεύμα ισοδυναμούν -στη χώρα μας μόνο, σε καμία άλλη ευρωπαϊκή χώρα- με δύο κατώτατους μισθούς. Γιατί η χώρα μας μόνο έχει και τρομακτικές αυξήσεις στην ενέργεια -παντού, όχι μόνο στην ενέργεια- και τους χαμηλότερους μισθούς σε όλη την Ευρώπη.

Την ίδια στιγμή όμως όλοι αυτοί βλέπουν τα δισεκατομμύρια των απευθείας αναθέσεων και τα bonus των γαλάζιων golden boys, να «σφυρίζουν» πάνω από τα κεφάλια τους.

Ένας επιχειρηματίας της εστίασης ψάχνει να βρει τρόπους να βγάλει το χειμώνα, αλλά την ίδια ώρα βλέπει το κράτος να κάνει πλάτες στην αισχροκέρδεια και να τον οδηγεί στη χρεοκοπία με τους έμμεσους φόρους.

9,5 δισ. οι επιδοτήσεις στην αισχροκέρδεια, 4 δισ. τα επιπλέον έσοδα από τον ΦΠΑ και μηδέν από μηδέν -μέχρι τώρα τουλάχιστον- τα έσοδα από τη φορολόγηση των υπερκερδών.

Και φυσικά, ο πολίτης που το σπίτι του βγαίνει σε πλειστηριασμό, ένας από τους 700.000. 700.000 είναι αυτοί που έχουν δει τα δάνειά τους να μεταφέρονται από τις τράπεζες, 40 δισ. συνολικά το ύψος του ιδιωτικού χρέους που έχει μεταφερθεί από τις τράπεζες στα funds με έδρα το εξωτερικό, για να το διαχειρίζονται οι servicers.

Να απειλούν δηλαδή οι λογής Πάτσηδες το βίος αυτών των πολιτών. Οι λογής Πάτσηδες που είναι βουλευτές, ή ήταν μέχρι χθες, σε ένα κόμμα που χρωστά 390 εκατομμύρια στις τράπεζες δανεικά και αγύριστα. Ή από μια κυβέρνηση που το Υπουργικό της Συμβούλιο έχει πάνω 12 εκατομμύρια προσωπικό δανεισμό συνολικά.

Όλοι αυτοί λοιπόν, και όλη η κοινωνία, που περνάει τα πάνδεινα τον τελευταίο ενάμιση χρόνο ιδιαίτερα, σήμερα γίνονται μάρτυρες αυτής της κατάλυσης κάθε έννοιας νομιμότητας. Βλέπουν με δυο λόγια ότι το ύστατο θύμα της πολιτικής του κ. Μητσοτάκη, μετά από τις δικές τους οικονομικές αντοχές, είναι πλέον η ίδια η δημοκρατία.

Η δική μας ευθύνη λοιπόν είναι πια πολύ βαριά. Να γίνουμε το όχημα της λύτρωσης για την κοινωνία που υποφέρει και για τη δημοκρατία που απειλείται.

Δεν δίνουμε πια μια μάχη θέσεων. Αλλά, επιτρέψτε μου να πω ότι δίνουμε μια μάχη αρχών για την Ελλάδα της επόμενης μέρας.

Η δημοκρατία απέναντι στην ασοδοσία.

Η δικαιοσύνη απέναντι στην αυθαιρεσία.

Η ασφάλεια απέναντι στον φόβο.

Η συμμετοχή και η δράση απέναντι στην απόγνωση και την παραίτηση.

Σήμερα, το αίτημα της ελληνικής κοινωνίας για την πολιτική αλλαγή συναντά μια μεγάλη απαίτηση. Να αγωνιστούμε μέχρι τέλους για την υπεράσπιση της δημοκρατίας. Και να δώσουμε την απάντηση για λογαριασμό της, απέναντι σε αυτούς που τη φαλκίδευσαν και την υπονόμισαν.

Σε αυτή τη σπουδαία δημοκρατική μάχη, πιστεύω ότι κανείς δεν περισσεύει. Σε αυτή τη στροφή της ιστορίας, την ηχηρή απάντηση γνωρίζουμε ότι δεν θα τη δώσουν παθητικοί αναγνώστες ή τηλεθεατές, αλλά θα τη δώσουν, όπως πάντοτε, ενεργοί πολίτες.

Ο κ. Μητσοτάκης επέλεξε να βάλει την κοινωνία και τη δημοκρατία απέναντί του. Ήρθε λοιπόν η ώρα να κατανοήσει και ο ίδιος πόσο πανίσχυροι είναι τελικά αυτοί οι αντίπαλοι.

Πιο ισχυροί από κάθε μιντιακή προπαγάνδα. Πιο ισχυροί από κάθε παρασιτική ελίτ. Πιο ισχυροί από τα οικονομικά και πολιτικά υποστυλώματα που τον έβαλαν στο Μέγαρο Μαξίμου.

Η κυβέρνηση των υποκλοπών δεν θα χρειαστεί πια να στήσει αυτί για να ακούσει τι λέει ο καθένας και η καθεμία. Διότι πλέον όλη η κοινωνία βοά και είναι εύκολο να το ακούσει ο καθένας.

Η φωνή όλων μετατρέπεται όσο περνάει ο καιρός, σε ένα μαζικό «Φύγετε». Σε ένα μαζικό «φύγετε», απέναντι στο καθεστώς της σήψης και της παρακμής.

Το μήνυμα που πρέπει να μοιραστούμε με κάθε πολίτη απ' άκρη σε άκρη της χώρας, πια είναι ένα: Η δημοκρατία σε χρειάζεται.

Όλα πλέον συντείνουν εδώ. Οι ανισότητες, η ακρίβεια, η αισχροκέρδεια, η διαφθορά, η διάλυση του κοινωνικού κράτους, είναι πληγές που γέννησε ο αυταρχισμός. Και αυτές θα κλείσουν με τη βούληση και τη δράση του κυρίαρχου ελληνικού λαού.

Αυτή είναι σήμερα η μάχη του λαού. Αυτή είναι σήμερα η δική μας η μάχη, με όπλα μας την εντιμότητα μας, τους αγώνες μας, το πρόγραμμά μας και την ευθύνη που μας γεμίζει αυτή η κοινωνία που ξέρει σε ποιους να στραφεί όταν τα πράγματα πηγαίνουν στο μη παρέκει.

Επαναλαμβάνω: πολύ σύντομα ο κ. Μητσοτάκης και οι επιτελείς του θα κατανοήσουν ότι κανένας δεν μπορεί να τα βάζει με την κοινωνία. Κανένας δεν μπορεί να τα βάζει με την ίδια τη δημοκρατία.

Όλοι μαζί θα βγάλουμε την Ελλάδα από το σκοτάδι της σήψης. Όλοι μαζί θα χτίσουμε την Ελλάδα της δικαιοσύνης και της δημοκρατίας πολύ σύντομα.

Να είστε καλά.

- Φωτογραφίες:
https://drive.google.com/drive/folders/1durS5ZEBvTH9QGTzBmyHR3jNDXCN3pMJ?usp=share_link